

Nr 145

Av herr **Edström**, angående viss ändring av lagen om införsel i avlöning, pension eller livränta.

Under senare tid har ett flertal fall av införsel i folkpension för ogulden skatt beviljats. Det gäller främst pensionärer boende på Gotland, men även i andra delar av landet har folkpensionärer drabbats av utmätning å utgående folkpension. Den rättsliga grunden för införsel i dessa fall står att finna i lagen den 14 juni 1917 om införsel i avlöning, pension eller livränta. Enligt lagens 19 § jämförd med 21 § skall nämligen den i 1946 års folkpensioneringslag intagna bestämmelsen om att folkpension icke får tagas i mät ej äga tillämpning i fråga om införsel i pension för oguldna debiterade utskylder eller allmänna avgifter.

Med hänsyn till att folkpensionsförmåner ävensom bidrag till änkor och änkingar med barn utgör skattepliktig inkomst kan det synas rimligt att staten har möjlighet att tvångsvis indriva förfallna ej erlagda skatter. För den enskilde folkpensionären ter sig emellertid en införsel i folkpension som ett allvarligt ekonomiskt ingrepp i dennes ofta ringa inkomst. Folkpensionen är till beloppet knappt tillmätt, avsett att ge endast nödig försörjning på alderdomen. Även i det fall annan inkomst finns att tillgå är oftast det sammanlagda beloppet av denna och folkpensionen så ringa, att varje minskning av pensionen utgör en betydande ekonomisk uppoffring för pensionstagaren. Utmätningsmannen har visserligen att fastställa ett existensminimum, vilket icke får underskridas, men detta existensminimum ligger, i de fall införsel i folkpension förekommer, oftast endast några tiotal kronor under pensionärens sammanlagda inkomster. En införsel i pension innebär därför att avdragsbeloppet icke kommer att uppgå mer än till några tiotal kronor, varför införseln kommer att dra ut under åtskilliga månader med därav följande olägenheter för pensionären.

Även pensionsstyrelsen beröres på ett oförmånligt sätt av här berörda införselbeslut. Styrelsen åsamkas nämligen ett betydande merarbete vid pensionens utbetalande när beslut om införsel föreligger. Pensionen skall då varje månad spärras, och särskild utbetalning med avdrag för skatteskulden skall göras.

Införsel i folkpension förekommer för närvarande icke i någon större utsträckning, men så länge laglig möjlighet till utmätning för skatteskuld i pension föreligger, finns alltid risk att frekvensen skall öka och därmed åsamka pensionären onödigt lidande.

Det finns därför enligt min uppfattning anledning att vidtaga en sådan ändring i lagen om införsel i avlöning m. m. att folkpension icke kan bli föremål för införsel för skatteskuld.

På grund av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

*Lag om ändring av lagen den 14 juni 1917 om införsel i avlöning,
pension eller livränta.*

Härigenom förordnas att 21 § lagen den 14 juni 1917 om införsel i avlöning, pension eller livränta skall erhålla följande ändrade lydelse.

21 §.

Häftar någon för oguldna debiterade utskylder eller allmänna avgifter, skola beträffande sådana utskylder eller avgifter jämte stadgad restavgift denna lags bestämmelser om införsel för underhållsbidrag i tillämpliga delar lända till efter rättelse med följande tillägg och undantag:

1) Vad i 3 § stadgas skall ej gälla, men varde, där ej utmätningsmannens kännedom om gäldenärens förhållanden gör sådant obehövt eller eljest särskilda omständigheter föranleda undantag, genom tjänstebrev eller annorledes underrättelse gäldenären meddelad om att indrivning påkallats och att han, där han har något att invända mot införsel eller att andraga beträffande de bestämmelser, som vid beviljande av införsel böra meddelas, äger att inom viss kort tid muntligen eller skriftligen avgiva yttrande.

2) Sedan tre år förflutit, efter det utskylderna eller avgifterna förfallit till betalning, må införsel ej beviljas eller meddelat beslut om införsel äga tillämpning.

3) Beviljas införsel till gäldande av såväl underhållsbidrag som utskylder eller avgifter, och förslår ej därtill det belopp, som må innehållas, gånge detta belopp i första hand till bidragets betalning.

Har gäldenär, hos vilken införsel beviljats till gäldande av utskylder eller avgifter, att vidkännas jämväl löneavdrag enligt uppbördsförordningen och förslår ej det belopp, som enligt denna lag må innehållas, till bådadera, må genom införseln tagas i anspråk allenast den del av nämnda belopp som återstår efter löneavdraget.

4) Vad i 10 § andra punkten och 17 § är föreskrivet skall ej äga tillämpning.

5) Införsel må ej beviljas i pension som utgår enligt lagen den 29 juni 1946 om folkpensionering.

6) Det åligger arbetsgivaren att, å tid som utmätningsmannen bestämmer, minst en gång varje kalenderkvartal, det kvartal oräknat varunder införseln beviljats, och högst en gång i månaden göra insättning eller anmälan, som i 11 § första stycket sägs; dock äge utmätningsmannen, om förhållandena därtill föranleda, bestämma längre tids mellanrum än nu sagts. Upphäves beslutet om införsel eller upphör av annan anledning skyldigheten för arbetsgivaren att innehålla avlöning, vare han pliktig att göra sådan insättning eller anmälan

inom en månad från det han erhöll kännedom om skyldighetens upphörande eller inom den kortare tid, som utmätningssmannen må hava föreskrivit. För den del av utskylderna eller avgifterna, som motsvaras av innehållet belopp, skall gäldenären ej vidare häfta, ändå att på grund av arbetsgivarens obestånd det innehållna icke kan utfås hos denne.

7) Arbetsgivaren vare pliktig att varje gång avlöning utbetalas lämna gäldenären skriftligt intyg om vad av avlöningen må hava innehållits.

8) I fråga om redovisning för inlutna medel skola tillämpas de i sådant avseende gällande författningar angående uppbörd och indrivning av utskylder och allmänna avgifter meddelade bestämmelser.

9) Finnes beträffande viss stad eller visst område på landet erforderligt, att ärenden angående införsel till gäldande av utskylder eller avgifter skola kunna handläggas jämväl av exekutionsbiträde, äge Konungen därom förordna; och skall i ty fall vad om utmätningssman gäller tillämpas å sådant biträde.

Stockholm den 25 januari 1955

Walter Edström
